

Rachel Fredriksen,

Skogen

døde fornylig paa Maalselv tuberkulosehjem vel 20 aar gammel.

I vel 3 aars tid har «den hvite pest» kjempet mot livsmot og livsglede og viljen til aa leve — om hennes unge liv.

Ofte saa det ut til liv og bedring, men tilslut fik sykdommen overtaket.

Vi som kjendte henne fra i barneaarene, fra skolen, fra losje og ungdomslag vi staar nu med taarer i øie. Det er saa mangt som kommer oss i minne. Særlig minnes vi hennes gode hjertelag — hennes sang og lyse, gode smil der altid lyste og skapte glede i kammeratflokken. Og vi kan ikke fatte at alltid det beste skal taes fra oss.

Og dog — Gjennem taareskyen glimter perler av solglans frem. For baade vi og hennes kjære har visshet om at hun fik lov med barnslig glæde ydmykt aa bøie sin vilje inn under Guds vilje og si: Herre din vilje ske.

Saa kunde hun derfor tilslut sende denne hilsen til sine kjære og kammeratflokken: «Sørg ikke, Jeg er tryg i Guds haand».

Fordi vi vet at hun nu er er hjemme i solglansen i Guds himmel — for hans trone — i en solglans som aldrig gaar ned eller fordunkles — sørger vi ikke uten haap. Guds fred og signing over Rachel Fredriksens minne.

En av venneflokken.